

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13C/203/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114219441
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Dubovcová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3114219441.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Martinou Dubovcovou v právnej veci navrhovateľa S. C., nar. XX.X.XXXX, bytom v P., C. dom č. XXXX, právne zastúpeného JUDr. Štefanom Strýčkom, advokátom so sídlom v Čadci, Ul. F. Kráľa č. 2080 proti odporcovi W. C., nar. XX.X.XXXX, bytom A. č. XXX, v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.2.2009, č.k. 31P/150/2008-25 zanikla ku dňu 28.03.2014.

Odporca je povinný n a h r a d i ť navrhovateľovi trovy konania vo výške 313,64 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom, podaným na tunajšom súde dňa 28.3.2014, domáhal zrušenia svojej vyživovacej povinnosti voči odporcovi v rade 1/, ktorý je jeho synom a odporkyni v rade 2/, ktorá je jeho dcérou odo dňa podania návrhu. Svoj návrh odôvodnil tým, že obaja odporcovia sú plnoletí a sú schopní sa samostatne sa živiť. Súd návrh navrhovateľa voči odporcovi v rade 1/ vylúčil na samostatné konanie, keď vyhodnotil, že nie sú v jeho prípade splnené podmienky pre vykonanie pojednávania. V tomto konaní sa odporca vyjadril tak, že nie je schopný živiť sa sám, lebo zarobí iba 10,- € mesačne, a preto s návrhom navrhovateľa nesúhlasí.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a oboznámením obsahu spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/150/2008, upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 04.03.2014 č. EX 117/2013, upovedomením o zriadení exekučného záložného práva zo dňa 04.03.2014 č. EX 117/2013 a odpoveďou na lustráciu v sociálnej poisťovni na odporcu a zistil tento skutkový stav:

V konaní nebolo sporné, že navrhovateľ je otcom odporcu. Výživné navrhovateľa na odporcu bolo naposledy určené v konaní, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 31P 150/2008, a to vo výške 100,- eur mesačne od 01.06.2008. Z vykonanej lustrácie v Sociálnej poisťovni mal súd preukázané, že odporca v období od 6.9.2013 do 15.8.2014 vykonával prácu na základe dohody o pracovnej činnosti.

Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine /zákon č. 36/2005 Z.z./ plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 2 zákona o rodine ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Zánik vyživovacej povinnosti nastáva momentom, kedy dieťa nadobudne schopnosť samo sa živiť. U každého dieťaťa je preto zánik vyživovacej povinnosti individuálny - podľa toho, kedy je schopné získať pravidelný príjem a samostatne si z vlastných zdrojov zaobstaráť a uspokojovať svoje životné náklady. Rozsudok, ktorým súd rozhoduje o zániku tejto povinnosti rodiča je iba rozsudkom deklaratórnym, ktorým konštatuje splnenie či nespĺnenie podmienok pre zánik zákonnej vyživovacej povinnosti, aj napriek tomu, že pojem zrušenie navádza na názor, že súd je tým orgánom, ktorý zruší vyživovaciu povinnosť rodiča voči dieťaťu. Túto právomoc však súd nemá. Zánik vyživovacej povinnosti nastáva zo zákona momentom získania schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť; súd iba deklaratórne potvrdzuje, či dieťa túto schopnosť získalo alebo nie.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že odporca ukončil svoju prípravu na budúce povolanie, pričom nepravidelne pracuje na základe dohody o pracovnej činnosti, čím mal súd preukázané, že ku dňu podania návrhu navrhovateľa, kedy navrhovateľ navrhol zrušenie vyživovacej povinnosti, bol schopný samostatne sa živiť. Ako už súd vyššie uviedol, dôležité v tomto konaní je, či odporca získal schopnosť získať pravidelný príjem, a nie či pravidelný príjem naozaj získal a v akom rozsahu je tento príjem schopný zabezpečiť úhradu jeho nevyhnutných výdavkov. Odporca vo svojom vyjadrení neuviedol skutočnosti, ktoré by súd mohol vyhodnotiť v prospech trvania vyživovacej povinnosti navrhovateľa k nemu.

Vzhľadom na uvedené závery má súd za to, že došlo k naplneniu podmienok stanovených zákonom pre zánik vyživovacej povinnosti navrhovateľa, v súlade s citovaným ustanovením § 62 zákona o rodine.

Na základe uvedeného súd vyhovel návrhu navrhovateľa a s účinnosťou od 28.3.2014 (podľa návrhu navrhovateľa, ktorým bol súd viazaný) konštatoval zánik vyživovacej povinnosti navrhovateľa na odporcu.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zaviazal odporcu ako neúspešného účastníka konania na náhradu trov konania navrhovateľa.

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vo výške stanovenej v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t.j. vo výške 61,87 € a paušálnej náhrady režijných výdavkov. Súd priznal právnenmu zástupcovi navrhovateľa odmenu za 3 úkony právnej služby, a to:

- 21.03.2014 - prevzatie a prípravu zastúpenia
- 28.03.2014 - písomné podanie na súd - návrh na začatie konania
- 20.08.2014 - účasť na pojednávaní vo výške 1-iny

- 29.09.2014 - účasť na pojednávaní

Súd nepriznal právnenmu zástupcovi odmenu za účasť na pojednávaní dňa 20.8.2014 v plnej výške, nakoľko po tom, čo súd zistil, že nie sú splnené podmienky pre vykonanie pojednávania voči odporcovi v rade 1/, návrh proti nemu vylúčil na samostatné konanie, a preto súd priznal právnenmu zástupcovi odmenu len vo výške 1-iny tarifnej hodnoty úkony, akoby došlo k odročeniu pojednávania bez prejednania veci.

V zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. podľa ktorej od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby má právny zástupca právo na paušálnu náhradu režijných výdavkov vo výške 8,04 € za každý úkon právnej služby v roku 2014, t. j. vo výške 32,16 € (8,04 € x 4).

Podľa § 17 ods.1 citovanej vyhlášky pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Vzhľadom na skutočnosť, že právny zástupca vykonával úkony v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, priznala sa mu aj náhrada za stratu času za cestu Čadca Váhom - Trenčín, a to iba za deň 29.9.2014 vo výške 80,40 € (1 hod á 13,40 € x 6 polhodín), nakoľko náhrada za stratu času za deň 20.8.2014 mu bola priznaná v rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 20.8.2014, č.k. 13C 58/2014-33.

Trovy konania je odporca povinný zaplatiť právnenmu zástupcovi navrhovateľa v zmysle ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).